

DECYZJA

Na podstawie art. 3 pkt. 6, art. 6 ust. 1 pkt. 1 lit. c, art. 7 pkt 1, art. 89 pkt 2, art. 91 ust. 4, art. 92 ust. 6, art. 93 ust. 1 oraz art. 36 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (j.t. Dz. U. z 2022 r., poz. 840), Rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 2 sierpnia 2018 roku w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich i badań konserwatorskich przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków albo na Listę Skarbów Dziedzictwa oraz robót budowlanych, badań architektonicznych i innych działań przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, a także badań archeologicznych i poszukiwań zabytków (Dz. U. z 2021 r., poz. 81) oraz Upoważnienia Podkarpackiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 01.10.2015 roku, a także art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2023 r. poz. 775), po rozpatrzeniu wniosku Parafii Rzymskokatolickiej Dukla – Fara pw. św. Marii Magdaleny w Dukli o wydanie pozwolenia na wykonanie prac przy kościele, dzwonnicy oraz ogrodzeniu

pozwalam

Parafii Rzymskokatolickiej Dukla – Fara pw. św. Marii Magdaleny w Dukli na przeprowadzenie prac konserwatorskich przy dolnych ścianach kościoła i dzwonnicy oraz murowanych i metalowych częściach ogrodzenia według technologii i zakresu wskazanych w programie konserwatorskim stanowiącym załącznik do niniejszej decyzji. Zakres prac:

Dolne ściany kościoła, dzwonnicy i murowanego ogrodzenia: skucie popękanych i odspojonych tynków dolnych części ścian kościoła, dzwonnicy oraz z ogrodzenia, usunięcie spękanych i zdegradowanych cegieł, oczyszczenie muru z luźnych nawarstwień, wzmocnienie ścian preparatem krzemooorganicznym, usunięcie łuszczących się powierzchni, oczyszczenie powierzchni tynków, uzupełnienie głębokich ubytków w ceglanym murze poprzez wmurowanie fragmentów cegieł, pokrycie murów preparatami: blokującymi sole, krzemionkującymi i szlaczem uszczelniającym, uzupełnienie fragmentów usuniętych tynków i połączenie z tynkami zachowanymi, wyrównanie powierzchni tynków zachowanych i uzupełniających, uzupełnienie ubytków, impregnacja hydrofobowa betonowych ław pomiędzy słupami ogrodzenia, pomalowanie zrekonstruowanych tynków farbą krzemooorganiczną.

Gzymсы na słupach ogrodzenia: oczyszczenie powierzchni tynków, uzupełnienie ubytków gzymsów szpachłówką mineralną o odpowiednio dobranych uziarnieniu i odtworzenie brakujących profili, pomalowanie zrekonstruowanych tynków farbą krzemooorganiczną.

Metalowe przeszła ogrodzenia: oczyszczenie metalowych przeszł ogrodzenia z łuszczącej się i odpadającej farby przy pomocy szczotek drucianych, pomalowanie całości metalowych części czarną farbą gruntująco-nawierzchniową.

Przy spełnieniu następujących warunków:

1. dokonania komisijnego zatwierdzenia ostatecznej kolorystyki tynków kościoła, dzwonnicy i ogrodzenia z udziałem przedstawiciela WUOZ Delegatury w Krośnie, po przedstawieniu próbek wykonanych na tynkach zgodnie z wynikami badań sondażowych,
2. kierowania albo samodzielnego wykonywania wyżej wymienionych prac przez osobę spełniającą wymogi art. 37a ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
3. przekazania przez Wnioskodawcę – najpóźniej 14 dni przed rozpoczęciem prac (w trakcie prac 14 dni przed dokonaniem zmiany) – do WUOZ Delegatury w Krośnie:
 - a. danych dotyczących osoby wymienionej w pkt 2 (imię, nazwisko, adres),
 - b. dokumentów potwierdzających spełnianie określonych wyżej wymagań,
 - c. oświadczenia o przyjęciu przez tę osobę obowiązku kierowania tymi pracami albo samodzielnego ich wykonywania.

Niespełnienie powyższych warunków będzie skutkowało nieważnością decyzji – pozwolenia oraz ewentualnym nałożeniem kary określonej w art. 107d ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Prace określone w niniejszym pozwoleniu wykonywane będą zgodnie z programem pn. *Program prac konserwatorskich dolnych części elewacji kościoła i dzwonnicy oraz ogrodzenia (kościół farny w Dukli)* autorstwa Przemysława Michalskiego opracowanym w 2024 roku, stanowiącym załącznik do niniejszej decyzji.

Postępowanie w sprawie wydanego pozwolenia może zostać wznowione, a następnie pozwolenie może zostać cofnięte lub zmienione na podstawie art. 47 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Niniejsze pozwolenie jest ważne do **31 grudnia 2027 roku**.

Investora zobowiązuje się do przestrzegania warunków zawartych w cytowanym wyżej rozporządzeniu MKiDN (§ 12 ust. 2 pkt 1-6):

1. zawiadomienia wojewódzkiego konserwatora zabytków o terminie rozpoczęcia i zakończenia wskazanych w pozwoleniu prac lub badań;
2. zawiadomienia wojewódzkiego konserwatora zabytków o terminie podjęcia określonych czynności związanych z wydanym pozwoleniem, przynajmniej 3 dni przed rozpoczęciem tych czynności;
3. niezwłocznego zawiadomienia wojewódzkiego konserwatora zabytków o zagrożeniach lub nowych okolicznościach ujawnionych w trakcie prowadzenia wskazanых w pozwoleniu prac albo badań;
4. prowadzenia dokumentacji przebiegu wskazanych w pozwoleniu prac albo badań oraz opracowania wyników tych badań, w sposób umożliwiający jednoznaczną identyfikację i dokładną lokalizację przestrzenną wszystkich czynności, użytych materiałów oraz dokonanych odkryć, i przekazania jej wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia tych prac lub badań;
5. opracowania sposobu postępowania z zabytkiem po zakończeniu wskazanych w pozwoleniu prac albo badań i przekazania tego opracowania wojewódzkiemu konserwatorowi zabytków w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia tych prac lub badań;
6. podjęcia innych działań, które zapobiegą uszkodzeniu lub zniszczeniu zabytku.

UZASADNIENIE

Kościół parafialny pw. św. Marii Magdaleny w Dukli zlokalizowany jest w północno-zachodniej części miasta, bezpośrednio przy drodze krajowej nr 9, powstałej w połowie XX wieku. Kościół został wzniesiony ok. 1461 r. jako drewniany. Odbudowany po pożarze w 1738 roku z inicjatywy właściciela Dukli, Józefa Wandalina Mniszcha. Wtedy też dokonano barokizacji kościoła. Świątynia jest centralnym obiektem całego założenia kościoła farnego, składającego się z dzwonnicy usytuowanej w obwodzie ogrodzenia, na osi prezbiterium kościoła, placu przykościelnego oraz reprezentacyjnego ogrodzenia z bramą. W latach 70. XX wieku dokonano wymiany tynków piaskowo-wapiennych na elewacji kościoła i dzwonnicy. Ostatnie prace konserwatorskie obejmujące tynki kościoła, dzwonnicy i ogrodzenia miały miejsce w latach 2006-2007.

Wnioskowane prace w swym zakresie i technologii stanowią pewne powtórzenie prac z lat 2006-2007. Głównym celem prac konserwatorskich będą działania zachowawcze i utrwalające oryginalną substancję, zmierzające do poprawy stanu technicznego i estetyki obiektów, stale narażonych na zawilgocenie i zasolenie. Program załączony do wniosku o wydanie pozwolenia na prace konserwatorskie precyzuje planowane działania, zgodnie z nim prace te będą mieć charakter miejscowy i ograniczą się do interwencji w najbardziej zagrożonych partiach dolnych części elewacji kościoła i dzwonnicy oraz ogrodzenia zespołu farnego, a nowe uzupełnienia zostaną połączone z tynkami zachowanymi, w sposób ujednolicający wysokość, fakturę i kolorystykę powierzchni.

Z powodu ciągłego narażenia dolnych partii murów na zawilgocenie i zasolenie, spowodowane m.in. bezpośrednim sąsiedztwem drogi krajowej o zintensyfikowanym ruchu pojazdów oraz brakiem odpowiedniego drenażu i odwodnienia obiektów, zalecanym jest – przed rozpoczęciem działań objętych ww. programem prac – zabezpieczenie obiektu przed dalszą destrukcją, poprzez wykonanie odpowiedniej izolacji fundamentów oraz właściwego drenażu i odwodnienia. Wskazany jest, aby prace ziemne były wykonane przed przystąpieniem do prac nad tynkami. Zalecane prace przy fundamentach i drenażu będą wymagały osobnego pozwolenia konserwatorskiego.

Biorąc powyższe pod uwagę zdecydowano, jak na wstępie.

Przywołanie art. 3 pkt 6 ustawy o ochronie zabytków... definiuje rodzaj wykonywanych działań przy zabytku. Art. 6 ust. 1 pkt 1 lit c, art. 7 pkt 1 teże ustawy określa zakres przedmiotowy ochrony konserwatorskiej. Art. 36 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy powołano, gdyż pozwolenie dotyczy prac przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków decyzją **A-6 z 15.11.1948 r.** Powołanie przepisów art. 89 pkt 2, art., art. 91 ust. 4, 92 ust. 6, art. 93 ust. 1 teże ustawy znajduje podstawę w zakresie właściwości miejscowej, rzeczowej i instancyjnej Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków do rozpoznania niniejszej sprawy, który uprawnienia swoje przekazał na podstawie Upoważnienia z 01.10.2015 roku. Przepis rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie prowadzenia prac konserwatorskich przytoczono, gdyż rozporządzenie to określa tryb i sposób wydawania pozwoleń, w tym szczegółowe wymagania, jakim powinien odpowiadać wniosek i pozwolenie na prowadzenie prac przy zabytku wpisanym do rejestru. Art. 104 kpa powołano, gdyż decyzja załatwia przedmiotową sprawę.

Niniejsze pozwolenie nie zwalnia inwestora z obowiązku uzyskania przewidzianych przepisami prawa innych uzgodnień i pozwoleń.

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronom – na podstawie art. 127 § 1 i art. 129 § 1 i 2 Kpa – za pośrednictwem WUOZ Delegatury w Krośnie – odwołanie do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w Warszawie w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Zgodnie z art. 127a § 1 kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Zgodnie z art. 127a § 2 z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia
Podkarpackiego
Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków
Łukasz Dziuk
KIEROWNIK DELEGATURY W KROŚNIE

Załącznik:

„Program prac konserwatorskich dolnych części elewacji kościoła i dzwonnicy oraz ogrodzenia (kościół farny w Dukli)” autorstwa Przemysława Michalskiego, opracowany w 2024 roku.

Otrzymuje:

1. Parafia Rzymskokatolicka Dukla – Fara pw. św. Marii Magdaleny, ul. Trakt Węgierski 18, 38-450 Dukla + zał.

Do wiadomości:

2. A/a x 2 – Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków z siedzibą w Przemyślu, Delegatura w Krośnie, ul. Bieszczadzka 1c, 38-400 Krosno.

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH DOLNYCH CZĘŚCI ELEWACJI KOŚCIOŁA I DZWONNICY ORAZ OGRODZENIA /KOŚCIÓŁ FARNY W DUKLI/

1. OPIS INWENTARYZACYJNY OBIEKTU

Budynki kościoła parafialnego i dzwonnicy usytuowane są przy ulicy Trakt Węgierski w Dukli.

Kościół jest orientowany, posadowiony centralnie na działce, a dzwonnica w części wschodniej działki.

Budynek kościół pochodzi z lat 1764-65, jest murowany i tynkowany.¹ Bryła jest jednonawowa, zamknięta trójbocznym prezbiterium, nakryta dachem z blachy miedzianej. Dach nad częścią nawową jest nieco wyższy niż nad prezbiterium i ozdobiony sygnaturką.

Do prezbiterium od północy przylega zakrystia, od południa kruchta z neoklasycystycznym przedsionkiem od wschodu. Zakrystia i kruchta na planie prostokąta, nakryte dachem jednospadowym. Przedsionek pochodzi z końca XIX w. i zmontowany jest z żeliwnych segmentów.

Nawa jest nieco szersza od prezbiterium, trójęrzęsłowa, z przeprutymi sporej wielkości otworami okiennymi, rozglifionymi, zamkniętymi lekkim łukiem, dołem parapety z blachy miedzianej. Do nawy przylegają dwie kaplice z lat 1764-65 symetrycznie usytuowane przy wschodnim przęśle. Założone są na rzutach kwadratów zamkniętych trójbocznie i nakryte kopułami z latarniami. Dach na kopule i latarni przykryto blachą miedzianą.

Po obu stronach nawy, przy przęśle środkowym i zachodnim usytuowane są dwie symetryczne, niskie przybudówki na planie prostokąta. Nakryte są dachem jednospadowym z blachy miedzianej. Wejście do kościoła prowadzi poprzez sklepioną kruchtę na planie prostokąta, dostawioną do fasady zachodniej.

Dzwonnica wzniesiona została w 3 ćwierci XVIII w. na rzucie kwadratu, czterokondygnacyjowa. Murowana, tynkowana, nakryta hełmem z blachy miedzianej.

Ściany północna i południowa są gładkie. Na ścianach wschodniej i zachodniej przeprute są po trzy otwory okienne zamknięte półkoliście z profilowanym gzymsem. Na ścianie wschodniej pod parapetami znajdują się tynkowane balustrady o szerokości otworu okiennego, okno na drugiej kondygnacji zamurowane. W ślepych otworze okiennym drugiej kondygnacji, na ścianie zachodniej, jest wmurowana tablica żeliwna z 3 ćw. XVIII w., z monogramem GM /Georgius Mnischech/ pod koroną. Na ścianie zachodniej znajduje się wejście poprzez drzwi z I poł. XIX w., drewniane, obite blachą i wzmocnione płaskownikami. Powyżej drzwi – półkoliste, zakratowane nadświetle.

Architektura zewnętrzna kościoła i dzwonnicy jest prosta, jednolicie przeprowadzona. Ściany przecinają miarowo lizeny, opatrzone na dzwonnicy profilowanymi bazami. Narożniki ścian kościoła przy fasadzie zachodniej oraz na połączeniu z prezbiterium, a także wszystkie narożniki dzwonnicy posiadają zwielokrotnione lizeny. Lizeny zdobią także kaplice, przybudówki, kruchty i zakrystię. Na zakrystii i kruchcie południowej są podzielone poziomymi liniami, tworząc boniowanie. Bryłę kościoła obiega dołem cokół o zróżnicowanej wysokości ze względu na spadek terenu przy kościele.

¹ Fragmenty opisu na podstawie opracowania Franciszka Stolata i Ewy Śnieżyńskiej – Stolotowej „Katalog Zabytków Sztuki w Polsce, Krosno, Dukla i okolice”, Warszawa 1977 r.

U góry gzymśowanie trójdzielne o profilach tokańskich. Gzyms ten, przechodzący w tym samym poziomie na dzwonnicy i na kościele tworzy w obu przypadkach dopełniającą się wzajemnie całość. Gzymsy wieńcza także kaplice i pozostałe przybudówki.

Teren przy kościele otoczony jest na przeważającej długości kamiennym murem. Odcinek ogrodzenia od dzwonnicy do plebani jest mурowany i otynkowany. Stanowi go osiem słupów połączonych dołem murkiem, a powyżej niego kutą, metalową kratą. Od strony drogi powierzchnia słupów jest boniowana, od strony kościoła bonie nie występują. Słupy są zwieńczone profilowanym, rozbudowanym gzymsem. Słupy zamknięte są czterospadowymi daszkami miedzianymi oraz stojącymi na nich kamiennymi wazonami.

Siódmy słup /narożny/ różni się od pozostałych. Posadowiony jest na rzucie nieregularnego pięcioboku, nie posiada boniowania. Od strony kościoła słup mieści wnękę z figurą Matki Boskiej. Poniżej otworu znajduje się prostokątna ława położona na murku o wkłęsłolukowych ściankach. Słup zwieńczony jest metalowym krzyżem.

2. STAN ZACHOWANIA

Wymiana tynków piaskowo-wapiennych na elewacji kościoła i dzwonnicy miała miejsce w latach 70-ych XX w. Gzymsy i podziały ścian pomalowano w kolorze białym, ściany w kolorze żółtoogrowym. Wykonano wtedy również betonowy cokół wokół kościoła z dodatkiem tłuczonego szkła, który to miał zabezpieczyć przed podciąganiem wilgoci.

Ostatnie prace remontowo-konserwatorskie miały miejsce w okresie: VI–X 2006 r.² Wykonano szereg czynności na całej powierzchni kościoła i dzwonnicy. Z elewacji kościoła i dzwonnicy skuto przede wszystkim betonowy cokół z dodatkiem tłuczonego szkła oraz tynk do wysokości ok. 2 m. W tych partiach ściany były mocno zawilgocone, a cegły zdegradowane. Założono tynki wielowarstwowe tzw. renowacyjne, wykorzystując materiały firmy Remmers. Powierzchnię ścian założono cienką warstwą szpachłówki Funcosil Feinputz, zacierając wszelkie rysy powierzchniowe i wyrównując powierzchnię. Ściany pomalowano dwukrotnie farbą krzemoorganiczną Funcosil LA Siliconfarbe. Kolorem bazowym była umbra. Na ściany zastosowano umbrę o znacznym rozbieleniu 1:5. Cokół, gzymsy i pionowe podziały architektoniczne pomalowano umbrą o rozbieleniu 1:3.

Na słupach ogrodzenia tynki wymieniono w latach 70-ych XX w., podczas prowadzenia prac przy elewacji kościoła i dzwonnicy. Ostatnie prace remontowo-konserwatorskie miały miejsce w okresie: VIII–X 2007 r.³ Tynk skuto do gzymsów i podobnie jak na kościele i dzwonnicy założono tynk tzw. renowacyjny. Kolorystykę dostosowano do ścian kościoła i dzwonnicy.

Obecnie, po oględzinach elewacji kościoła i dzwonnicy oraz ogrodzenia, można stwierdzić, że wymagają już one prac remontowo-konserwatorskich wzmacniających ich stan techniczny i poprawiających estetykę. Od ostatnich prac minęło już kilkanaście lat i wszystkie obiekty uległy w różnym stopniu jakiejś degradacji.

Największe zniszczenia można zauważyć w dolnych partiach wszystkich obiektów. Są to różnej wielkości i głębokości pęknięcia, rozwarstwienia i odspojenia tynków od ceglanego muru. Miejscami widoczne są duże ubytki tynków, jak np. na północnej ścianie dzwonnicy tuż przy ogrodzeniu. Odsłonięta cegła jest osłabiona, z tendencją do rozwarstwiania i osypywania się. Tynk w wielu miejscach jest specherzony, wykrusza się i osypuje. Spowodowane jest to znacznym zawilgoceniem i zasoleniem. Farba, którą pokryto ściany jest splekana, łuszczy się i odpada od tynku. Znaczne powierzchnie są poprzecierane, zabrudzone i przeplamione. Na ubytkach tynku i farby w dolnej części dzwonnicy występują zielone nawarstwienia mchów, widoczne są także zacieki spowodowane wymyciem przez wodę.

² Dokumentacja konserwatorska „Elewacje dzwonnicy i kościoła parafialnego w Dukli”, opr. P. Michalski, Krosno, 2007 r.

³ Dokumentacja konserwatorska „7 kamiennych wazonów i tynkowane ogrodzenie kościoła farnego w Dukli”, opr. P. Michalski, Krosno, 2007 r.

Na słupach ogrodzenia zniszczenia widoczne są także w obrębie profilowanych gzymsów wieńczących. Spękany tynk osypuje się, farba łuszczy się i odpada. Miejscami profil jest spłycony. Betonowe ławy łączące słupy są mocno zabrudzone, metalowe przęsła ogrodzenia częściowo skorodowane z widocznymi odspojeniami i ubytkami farby. Zabrudzone i pokryte nalotem mchu są również kamienne wazony wieńczące słupy.

3. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Ze względu na opisany wyżej stan zachowania trzeba podjąć czynności, mające na celu zatrzymanie postępującej destrukcji oraz przywrócenie wyglądu estetycznego w tej części obiektów. Należy wymienić zdegradowane tynki w dolnych partiach kościoła, dzwonnicy i ogrodzenia złożonego z tynkowanych słupów.

Podczas ostatnich prac renowacyjnych założono w dolnych partiach tych obiektów tzw. tynki renowacyjne. Obecne uzupełnienia należy więc wykonać stosując tą samą technologię, zwłaszcza że miejsca te są stale narażone na zawilgocenie i zasolenie /szczególnie dzwonnica i ogrodzenie/. Tynki renowacyjne /wielowarstwowe/ charakteryzują się zwiększonymi możliwościami magazynowania soli w warstwie podkładowej.

Nowe uzupełnienia należy starannie połączyć z tynkami zachowanymi, tak by nie było różnic w wysokości i fakturze powierzchni.

1. Skucie popękanych i odspojonych tynków z dolnych części ścian kościoła, dzwonnicy oraz z ogrodzenia. Usunięcie spękanych i zdegradowanych cegieł, oczyszczenie muru z wszelkich luźnych nawarstwień.
2. Wzmocnienie ścian preparatem krzemooorganicznym np. Primer Hydro SF.
3. Zmycie powierzchni tynków wodą pod ciśnieniem, usunięcie zabrudzeń i łuszczącej się, zdegradowanej warstwy farby.
4. Zmycie powierzchni betonowych ław wodą pod ciśnieniem, w razie potrzeby nakładanie preparatu Alkutex Fassadenreiniger Paste na ok. 30 minut i ponowne zmywanie wodą.
5. Oczyszczenie powierzchni tynków z nawarstwień mchów i odkażenie poprzez pokrycie preparatem biobójczym, np. BFA.
6. Uzupełnienie głębokich ubytków w ceglanym murze poprzez wmurowanie odpowiednio dopasowanych fragmentów cegieł.
7. Pokrycie muru preparatem blokującym sole, np. Sulfatex Flussig.
8. Pokrycie muru preparatem krzemionkowym, np. Kiesol.
9. Pokrycie muru szlamem uszczelniającym, np. WP Sulfatex.
10. Uzupełnienie fragmentów usuniętych tynków i połączenie z tynkami zachowanymi.
Zastosowanie wielowarstwowego tynku tzw. renowacyjnego /obrutka, tynk podkładowy i tynk renowacyjny/.
11. Nałożenie szpachlówki drobnoziarnistej i wyrównanie powierzchni tynków zachowanych i uzupełnianych.
12. Uzupełnienie ubytków gzymsów na słupach ogrodzenia szpachlówką mineralną o odpowiednio dobranym uziarnieniu i odtworzenie brakujących profili.
13. Pomalowanie zrekonstruowanych tynków farbą krzemooorganiczną /kolor bazowy umbra o rozbieleniu 1:3 wg wzornika Remmers – taki sam jakim malowano cokoły i ogrodzenie podczas ostatniej renowacji w 2006 r./.
14. Impregnacja hydrofobowa betonowych ław pomiędzy słupami ogrodzenia, np. Funcosil BI.
15. Oczyszczenie metalowych przęseł ogrodzenia z łuszczącej i odpadającej farby przy pomocy szczotek drucianych. Pomalowanie całości czarną farbą gruntująco-nawierzchniową.

**Fot.1 Kościół parafialny p.w. św. Marii Magdaleny w Dukli, II poł. XVIII w.
Widok na kościół i dzwonnicę od strony południowej.
Grudzień 2023 r.**

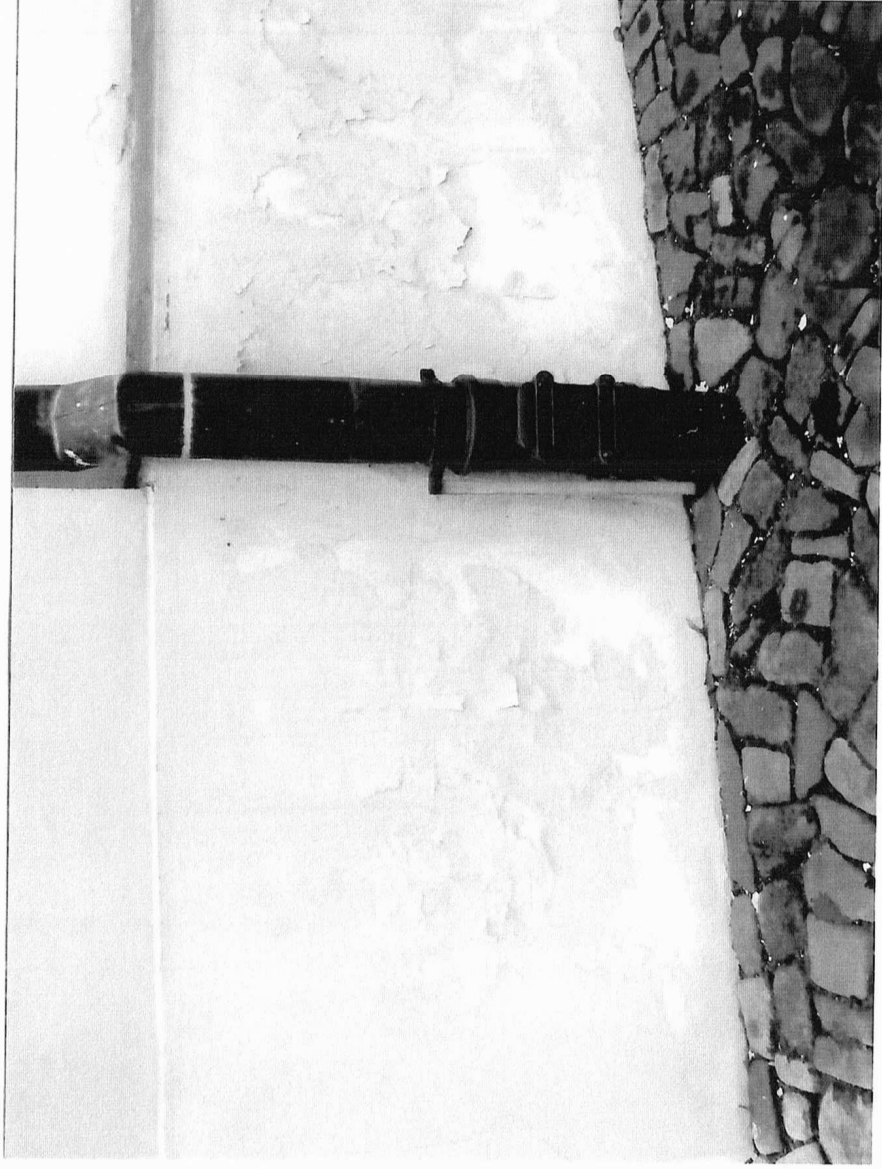
Fot. P.Michalski

**Fot.2 Kościół parafialny p.w. św. Marii Magdaleny w Dukli, II poł. XVIII w.
Widok na część ogrodzenia placu kościelnego od strony północnej.**

Fot. P.Michalski

Grudzień 2023 r.

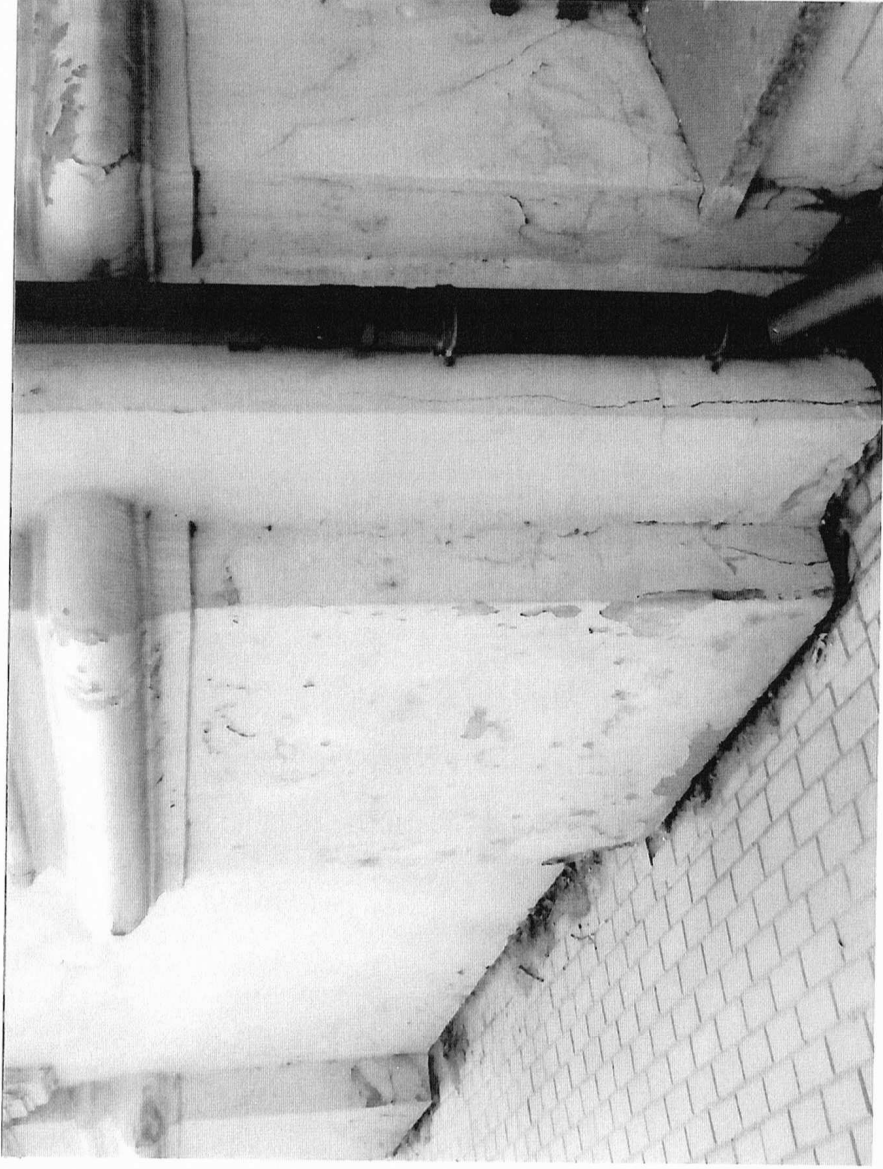
Fot.5 Kościół parafialny p.w. św. Marii Magdaleny w Dukli, II poł. XVIII w. Dolna część południowej elewacji kościoła. Widoczne liczne przetarcia, złuszczenia i ubytki farby.
 Fot. P. Michalski
 Grudzień 2023 r.

Fot.6 Kościół parafialny p.w. św. Marii Magdaleny w Dukli, II poł. XVIII w. Zwieńczenie jednego ze słupów ogrodnika. Widoczny ubytek tynku na boniowaniu, a na gzymsie przetarcia, złuszczenia i ubytki farby.
 Fot. P. Michalski
 Grudzień 2023 r.

Fot.3 Kościół parafialny p.w. św. Marii Magdaleny w Dukli, II pol. XVIII w. Dolna część pilastra północnej elewacji dzwonnicy. Widoczny duży ubytek tynku i cegieł. Na półwałku powyżej, ubytki farby z widocznymi nawarstwieniami mchu.
Grudzień 2023 r.
Fot. P.Michałski

Fot.4 Kościół parafialny p.w. św. Marii Magdaleny w Dukli, II pol. XVIII w. Dolna część pilastrow w narożu północno-wschodnim elewacji dzwonnicy. Widoczne pęknięcia tynku oraz liczne przetarcia i ubytki farby.
Grudzień 2023 r.
Fot. P.Michałski